

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Vadimem Hlavatým ve věci

žalobce: **O. M.**, narozen X
státní příslušnost: Ukrajina
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Markem Kynclem
se sídlem Malá Lečice 8/23, Bojanovice

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Základ věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 23. 2. 2026 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že v zákonné 30denní lhůtě dle § 169t odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nerozhodl o žalobcově žádosti o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podané dne 4. 12. 2025, vedené pod sp. zn. OAM-06626/ST-2025.
2. K předmětu žaloby soud poznamenává, že v průběhu soudního řízení žalobce podáním ze dne 18. 3. 2026 změnil původní žalobní petit, na což soud reagoval výzvou obsaženou v usnesení ze dne 23. 3. 2026, č. j. 45 A 5/2026-35, výrok IV. Žalobce poté v podání ze dne 5. 4. 2026 jednoznačně sdělil, že trvá na původní žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a opouští petit formulovaný v podání ze dne 18. 3. 2026.

Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě uvedl, že ke dni podání žaloby nebylo navzdory uplynutí zákonné lhůty rozhodnuto o jeho žádosti podané dne 4. 12. 2025, přičemž nadřízený orgán žalovaného – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců – nereagoval na jeho žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podanou dne 10. 2. 2026.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že nebyl nečinný, prováděl veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Dne 29. 1. 2026 pak byla žalobci odeslána informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území ze dne 28. 1. 2026, č. j. OAM-6626-6/ST-2025 (dále jen „informace ze dne 28. 1. 2026“).

Další vyjádření účastníků

5. Žalobce ve svém podání ze dne 18. 3. 2026 vyjádřil pochybnost o tom, že je informace ze dne 28. 1. 2026 správním rozhodnutím. Žalovanému byla zástupcem žalobce zaslána plná moc pro zastupování ve správním řízení a opakované žádosti o umožnění nahlížet do správního spisu. Žalovaný na to však nijak nereagoval, čímž zkrátil žalobce na jeho právu na spravedlivý proces. Žalobce se se správním spisem seznámil až při nahlížení u soudu dne 17. 3. 2026. Žalovaný se pokusil doručit informaci ze dne 28. 1. 2026 prostřednictvím pošty přímo žalobci, což je však v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu, dle něž mělo být doručováno zástupci žalobce. Informace ze dne 28. 1. 2026 tedy nebyla řádně doručena a nenabyla právních účinků. Ve zbytku pak žalobce uvádí argumenty zpochybňující závěry obsažené v informaci ze dne 28. 1. 2026.
6. V podání ze dne 5. 4. 2026 žalobce doložil usnesení nadřízeného orgánu žalovaného ze dne 25. 2. 2026, č. j. MV-26483-4/SO-2026, jímž nebylo vyhověno návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného. Žalobce tím bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti před správními orgány. Žalobce zopakoval, že mu informace ze dne 28. 1. 2026 nebyla řádně doručena, poněvadž nebyla doručena jeho zástupci, žalovaný je tudíž nadále nečinný.

Posouzení žaloby soudem

7. Soud o žalobě rozhodl dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávali účastníci, jsou

obsaženy v jimi doložených písemnostech, které jim byly známy, a nebylo navrženo provedení dalších důkazních prostředků. Lze dodat, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, Sb. NSS 2383/2011, se správním spisem dokazování neprovádí.

9. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. *ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, kterému ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá nebo jsou-li splněny podmínky podle § 179 odst. 5.*
11. Podle § 56 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. *ministerstvo písemně informuje cizince o důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza (§ 180e).*
12. Podle § 169t odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. *o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 rozhodne ministerstvo ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti.*
13. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 Ans 5/2011-221, Sb. NSS 2544/2012, je udělení i neudělení dlouhodobého víza cizinci rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Vydání rozhodnutí o žádosti o udělení dlouhodobého víza se žadatel může domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s. ř. s. Sdělení důvodů neudělení dlouhodobého víza pak nelze považovat za vlastní rozhodnutí o neudělení víza, ale za úkon správního orgánu následující po rozhodnutí o neudělení víza. Provedení tohoto úkonu se tedy nelze domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti.
14. Dle citovaného rozsudku přitom nemusí rozhodnutí o neudělení dlouhodobého víza splňovat náležitosti dle § 67 a § 68 správního řádu, jelikož je dle § 168 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. v daném řízení vyloučena aplikace části druhé a třetí správního řádu. Soud dodává, že z toho dále vyplývá, že takové rozhodnutí není třeba doručovat. Dle citovaného rozsudku nemusí mít dané rozhodnutí ani písemnou formu – v tamějším případě stačilo vrácení cestovního dokladu bez vyznačení víza. Ze správního spisu pouze musí být patrné, že bylo rozhodnutí vydáno.
15. Dle soudu tedy informace ze dne 28. 1. 2026 není vlastním rozhodnutím žalovaného, avšak současně potvrzuje, že o žádosti žalobce bylo žalovaným rozhodnuto, a to logicky nejpozději v okamžiku vyhotovení informace ze dne 28. 1. 2026, jež byla následně bez zbytečného odkladu též vypravena. Existence informace ze dne 28. 1. 2026 a její obsah je dle soudu zcela dostačujícím dokladem o existenci rozhodnutí žalovaného a jeho obsahu – bylo rozhodnuto tak, že se žalobci neuděluje vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Nebylo-li by totiž před vyhotovením informace ze dne 28. 1. 2026 vydáno negativní rozhodnutí, pak by nebylo žadatele o čem informovat dle § 56 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb.
16. Soud k tomu odkazuje např. na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 3. 2024, č. j. 10 A 147/2023-19, který zamítl nečinnostní žalobu v situaci, kdy byla (před podáním žaloby) vydána informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území. V citovaném případě sice nebyla rozporována řádnost doručení tamější informace, soud však má za to, že okolnosti doručování informace o důvodech neudělení dlouhodobého

víza nejsou rozhodné z hlediska otázky, zda správní orgán vydal rozhodnutí. Podstatná je toliko existence takové informace dokládající vydání správního rozhodnutí.

17. Soud tak uzavírá, že nejpozději dne 28. 1. 2026 bylo žalovaným rozhodnuto o žádosti žalobce a žalovaný následně v souladu se zákonem učinil úkon směřující k informování žalobce o svém rozhodnutí. K vydání rozhodnutí žalovaným tak došlo ještě před podáním nečinnostní žaloby, která je proto nedůvodná.
18. Argumentace žalobce, že byla porušena jeho procesní práva, tj. vadnost doručování a neumožnění nahlížet do správního spisu, je v rámci nyní projednávané žaloby na ochranu proti nečinnosti, kdy soud posuzuje výhradně to, zda měl správní orgán povinnost vydat správní rozhodnutí a zda jej vydal, bezpředmětná a soud se jí nezabýval.

Závěr

19. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
20. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2026

Vadim Hlavatý v.r.
samosoudce